

gerne fra byggelovgivningen synes heller ikke at tale for oprettelsen af et sådant organ.

Henlæggelse af de nævnte opgaver til kommunalbestyrelserne medfører en række konsekvenser af styrelsemæssig art og har bl. a. givet anledning til overvejelser om, hvorvidt der i denne forbindelse ved en positiv bestemmelse herom i nærværende lovforslag burde søges oprettet et *særligt stående udvalg* under kommunalbestyrelsen til på dennes vegne at forestå administrationen. Man er imidlertid nået til det resultat, at dette ikke kan anses for hensigtsmæssigt, men at det i stedet må overlades til den enkelte kommunalbestyrelse efter behov i det enkelte tilfælde at træffe bestemmelse om, hvorvidt disse opgaver bør varetages af et af de eksisterende stående udvalg eller eventuelt af et nyt med hjemmel i vedkommende kommunes styrelsesvedtægt oprettet udvalg. Ikke mindst af hensyn til muligheden for at skabe en smidig overgang til den foreslåede nye administrative struktur på området, bør de enkelte kommunalbestyrelser tilstræbe at medinddrage embedslægerne i udvalgsarbejdet, således at embedslægerne kan få mulighed for direkte at deltage i udvalgenes møder.

Det bemærkes i denne forbindelse, at ophævelsen af sundhedskommissionerne og overførelsen af disse hidtidige opgaver til kommunalbestyrelserne vil medføre, at der må finde ophævelse sted af bestemmelserne i § 68 i lov nr. 223 af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse, jfr. i øvrigt § 90, stk. 1 nr. 4, i nærværende lovforslag.

Henlæggelsen af de lokale opgaver med relation til forureningsbekæmpelsen til kommunalbestyrelserne har gjort det naturligt at placere visse opgaver af mere *regional* karakter inden for området til *amtsrådene*, der allerede i dag navnlig i forbindelse med administration af vandløbslovgivningen varetager forureningsmæssige opgaver. Disse myndigheder råder i forvejen ligesom kommunerne over en vis teknisk sagkundskab, som vil kunne udnyttes til varetagelse af andre beslægtede opgaver.

Landvæsensretternes opgave i relation til *forureningsbekæmpelsen* vil herefter, så længe disse organer opretholdes, være indskrænket til fastsættelse af ekspropriations- og anden erstatning i forbindelse med vandforurenings spørgsmål.

Det har i forbindelse med fremsættelsen af forslag I været overvejet at fremsætte forslag om oprettelse af 3 eller 4 regionale, amtskommunale organer — „miljønævn“ — hver omfattende et antal amtskommuner, således at der til hvert af disse organer knyttes et særligt sagkyndigt sekretariat i hovedsagen opbygget omkring den amtskommunale administration i det amt, hvor organet fik sæde.

Fordelen ved en sådan koncentration af de regionale opgaver ville navnlig være en optimal udnyttelse af den meget begrænsede kreds af sagkyndige på området. På den anden side må man formentlig kunne forudse visse uheldige konsekvenser ved oprettelsen af sådanne nye regionale organer, navnlig i form af administrative komplikationer i opbygningsfasen efter lovforslagets ikrafttræden, ligesom det forekommer betænkeligt gennem miljøbeskyttelsen at søge etableret en sådan regional administrativ nydannelse. Man har derfor — også under hensyn til de betænkeligheder, der fra de kommunale organisationers side er ytret over for tanken — valgt at henlægge disse opgaver til de kommunale råd.

På *det centrale plan* vil miljøbeskyttelsesopgaverne som indledningsvist omtalt blive varetaget af henholdsvis ministeriets *departement* og den pr. 1. april 1972 oprettede *miljøstyrelse*. Oprettelsen af miljøstyrelsen er bl. a. motiveret af ønsket om i overensstemmelse med moderne administrative principper at tilvejebringe grundlaget for en hensigtsmæssig opgavefordeling i centraladministrativ henseende. Efter lovforslaget vil der i overensstemmelse med de nævnte principper til miljøstyrelsen udover en række rådgivende funktioner bl. a. blive henlagt beføjelse til at afgøre sager om klager over afgørelser, der i henhold til loven eller de i medfør heraf udfærdigede bestemmelser træffes af kommunalbestyrelser og amtsråd. Placeringen af denne beføjelse hos en central myndighed indebærer sammen med lovforslagets andre bestemmelser om f. eks. instruktionsbeføjelse og adgang til normfastsættelse m. v. mulighed for at gennemføre en mere intensiv styring af de lokale og regionale myndigheders forvaltning af miljøbeskyttelsesopgaverne, end tilfældet er i dag. Samtidig opnår man herved den styringsmæssige fordel, at departementet især vil kunne koncentrere sig om planlægnings- og lovgivningsarbejde samt om den overordnede koordination med andre centrale myndigheder og organisationer.

Man har endvidere i forbindelse med spørgsmålet om opgavefordelingen på det centrale plan overvejet, hvorvidt det kunne anses for hensigtsmæssigt at placere beføjelsen til at træffe den endelige administrative afgørelse i klagesager hos et uafhængigt organ. Når man i forbindelse med fremsættelsen af forslag I afstod herfra, beroede det i første række på, at man ikke fandt, at der forelå et tilstrækkeligt dokumenteret behov herfor inden for miljøbeskyttelsesområdet. I forbindelse med fremsættelsen af forslag I fremhævede man dog også følgende: „Den kontrol med de administrative myndigheders virksomhed, som udøves af domstolene og af folketin-